

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 37

**Presidència
de la Sra. Virginia Marí i Rennesson**

Sessió celebrada dia 29 de setembre de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 9688/20, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a modificació del criteri d'imputació dels imports impagats per lloguer d'habitatges i locals de negoci a l'IRPF, l'IVA i l'IS. [858](#)

2) RGE núm. 11094/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, pel procediment d'urgència, relativa a romanents dels ajuntaments.. [862](#)

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputades. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, presidenta, en lloc de Pilar Costa, Jordi Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Cap més, no? Moltes gràcies. Llavors, passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu al debat de les Proposicions no de llei RGE núm. 9688/20 i RGE núm. 11094/20.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9688/20, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a modificació del criteri d'imputació dels imports impagats per lloguer d'habitatges i locals de negoci a l'IRPF, l'IVA i l'IS.

Començam amb el debat de la Proposició no de llei RGE núm. 9688/20, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la modificació del criteri d'imputació dels imports impagats per lloguer d'habitatge i locals de negoci a l'IRPF, l'IVA i l'IS.

Per a la seva defensa, per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula, per un temps màxim de cinc minuts, la Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, moltes gràcies, Sra. Presidenta, bé, bona tarda a tots i a totes. Bé, és evident que la crisi sanitària de la COVID-19 ha desembocat en una crisi econòmica i de caire social i ha afectat tots els àmbits a nivell econòmic i, com no, també el pagament de lloguers..., ha afectat tant l'arrendatari com el propietari dels béns immobles.

Des del punt de vista estatal i des del punt de vista autonòmic s'han dut endavant tota una sèrie o s'han tret tota una sèrie de mesures per donar suport als arrendataris que no poden pagar, que no han pogut pagar les rendes durant aquests mesos d'estat d'alarma, però no hi ha hagut mesures pensades per també defensar els drets que tenen els propietaris de béns immobles sobre la renda a cobrar per part d'aquests titulars.

Evidentment, la tributació tant a l'impost de la renda de les persones físiques com a l'impost de valor afegit i també a l'impost de societats té tota una sèrie de repercussions sobre la factura fiscal d'aquests propietaris.

Així, hem de dir que quan hi ha un impagament del lloguer el propietari ha de computar dins l'impost de la renda de les persones físiques les rendes independentment que les hagi cobrades o no sigui el cas. Per tant, si ens posam, per exemple, en el cas pràctic d'un arrendatari d'un bé immoble, ja sigui un habitatge habitual o ja sigui un local de negoci, on la renda mensual siguin 1.000 euros al mes, imaginant que no s'hagi cobrat des de l'estat d'alarma que seria a partir del mes de

març, bé, normalment es cobren les rendes durant els cinc primers dies de cada mes, però suposant que no s'hagués cobrat a partir del mes d'abril, perquè ja dia 14 de març ja havien passat els primers cinc dies del mes, doncs, estariem davant d'una situació que no s'ha cobrat la renda d'aquests 4 o 5 mesos, per tant, parlem de 4 o 5 mesos de renda no cobrada que sí ha tributat a l'impost de la renda de les persones físiques perquè, repetesc, a aquest impost la renda s'ha de computar en el moment que és exigible i normalment la renda és exigible dins els primers cinc dies de cada mes.

Així, podríem veure que a finals d'any quan haguessin de presentar la declaració de renda d'aquest propietari dins els mesos de declaració de renda, maig, juny de l'any següent, veuríem que els ingressos íntegres que ha de computar el propietari serien 12.000 euros quan en realitat d'aquests 12.000 euros hi ha una part important que no s'ha cobrat.

És veritat que a renda està prevista aquesta situació per tal d'evitar el que comentam a aquesta PNL, que s'hagi de pagar sobre un import no cobrat, i així ens podem deduir els saldos de dubtós cobrament, però amb una sèrie de requisits, només ens podem deduir els saldos de dubtós cobrament dels primers sis mesos de l'any perquè és necessari que des de la primera gestió de cobrament de la renda, o sigui, des d'aquests primers cinc dies fins a la finalització del període impositiu, dia 31 de desembre de cada any, hagin passat més de sis mesos.

Bé, en qualsevol cas, el que es demana en aquesta..., el que es proposa en aquesta proposició no de llei és en relació amb l'IRPF canviar el criteri d'imputació de tal manera que efectivament s'acabi pagant sobre la renda cobrada, no sobre la renda generada encara que no hagi estat cobrada.

I el mateix passa a l'impost del valor afegit, dins l'impost del valor afegit el propietari d'aquest bé immoble, d'aquest bé immoble no, del local de negoci llogat, perquè el lloguer d'habitatge no tributa a IVA perquè seria una operació subjecte i exempta, doncs, com deia, en el cas del local de negoci, que sí seria una operació subjecte i no exempta, se'n obligaria com a propietaris del bé immoble llogat a tributar sobre aquesta renda que no s'ha cobrat també, i a fer declaracions trimestrals que suposarien 630 euros de pagament trimestral d'impost.

I el mateix passa també a l'impost de societats.

O sigui, en general el criteri que hem de tenir en compte és el criteri de meritació, computar la renda en el moment que es merita independentment de quan es cobra, i això té una sèrie d'incidències sobre la factura fiscal del propietari. Per tal d'evitar això no ens queda d'altra que demanar a nivell, al Govern estatal, qui té les competències legislatives tant sobre l'impost de la renda de les persones físiques, l'IVA i l'impost de societats, que, en relació -i sobretot per mor de la COVID-19-, s'acabin computant...

LA SRA. PRESIDENTA.

Hauria d'anar acabant.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... les rendes, s'acabin computant les rendes en el moment que es cobrin. O sigui, aplicar criteri de caixa en lloc de criteri de meritació.

I evidentment, són tres punts diferenciats perquè en qualsevol cas si ho haguéssim posat en un únic punt si a nivell estatal almanco podem aconseguir que es modifiqui a nivell d'IVA encara que no de renda o encara que no de societats, bé, doncs seria un punt..., un fet favorable. Si realment ho aconseguíssim en els tres impostos encara millor que millor.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Truyols. A continuació, per a la defensa també d'aquesta proposició no de llei, té el torn de paraula la representant del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, presidenta. Des de l'aparició de la COVID, la pandèmia, i la crisi econòmica i social que patim hem presentat diverses propostes atenent l'impuls de l'activitat econòmica, l'impuls de l'ocupació. Avui pensam que és una notícia molt positiva que s'hagin ampliat els ERTO fins dia 31 de gener, és una mesura molt positiva per a la nostres illes, i també hem presentat diverses mesures fiscals.

En aquest cas aquests tres punts de la nostra PNL van orientats que la fiscalitat sigui justa i s'apliqui, efectivament, com ha comentat la portaveu que m'ha precedit, el criteri de caixa en lloc del criteri de meritació; concretament a l'IRPF, a l'IVA i a l'impost sobre societats.

És evident que qui té una propietat i la lloga en aquests moments pot ser que no cobri aquest lloguer per mor de la caiguda de l'activitat econòmica que patim. Hem de pensar específicament i de manera prioritària en aquests petits propietaris que tenen un local petit o que tenen qualsevol tipus d'espai i que no reben aquests lloguers que són necessaris per a la seva subsistència o per al seu manteniment.

Llavors, pensam que és una proposta en positiu que pot tenir el suport de la majoria de la cambra i, efectivament, és una mesura per avançar en una fiscalitat justa, perquè evidentment si no es cobra aquest ingrés pensam que no seria adequat per a la gent, pensam que seria un sobre esforç innecessari haver de tributar per allò que realment no es cobra.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. A continuació, i per a la defensa d'aquesta proposició no de llei, té el torn la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument perquè crec que les companyes que m'han precedit crec que, sobretot tècnicament, la Sra. Truyols ho ha explicat molt bé. Només afegir que és cert que aquesta situació d'impagament de locals i sobretot a molts llocs turístics on normalment no hi havia problemes de pagament, és una situació que ha capgirat un poc la situació que teníem, que coneixíem fins ara i que ha provocat precisament que molts de propietaris i molts d'inquilins esperassin a veure com es desenvolupava la situació fins a finals d'any, a veure si havien de fer un annex al contracte, però la situació era que difícilment podien fer front als pagaments d'IVA en els primers mesos, perquè realment els ingressos eren zero a la major part de molts d'aquests negocis.

Per tant, ens sembla bé, crec que molts al final han firmat acords amb els propietaris, acords mutus, de baixada de lloguer, però sí que és cert que han de salvaguardar que la hisenda pública per formalisme no pugui demanar a aquests petits propietaris uns imports de lloguer que realment no han cobrat i, per tant, perquè no ho hagin fet a temps, encara que diguéssim el *devengo*, entre cometes, no sé com es diu en català, s'hagués produït perquè no s'hagin firmat abans aquests acords.

A nosaltres ens sembla bé, per això la varem signar, i l'únic que ens agradaria tal vegada saber, si la Sra. Truyols ho sap, si hi ha cap previsió, si realment es farà efectiu o si realment hi ha qualche previsió a nivell, crec que aquesta situació es podria arreglar i es pugui fer efectiva realment.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Ara ja en torn de fixació de posicions té el torn de paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Bé, moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo realment els he de confessar que estic un poc sorprès perquè no podem, des del Partit Popular, més que estar cent per cent d'acord, cent per cent d'acord, tal com ho ha plantejat la Sra. Truyols, i no podem més que quedar-nos estupefactes que a Podemos i a MÉS també els sembli meravellosa aquesta situació. Perquè, de fet, ho sap perfectament la Sra. Truyols, el que es planteja és, entre cometes, un ajornament de pagament, no?, sense interessos. Es produeix la meritació, no s'ha cobrat, i esperarem fins que el criteri de caixa, fins que es cobri, per tal que es pugui fer el pagament de l'impost.

Avui de matí, aquest diputat que els parla, ha defensat en el Ple del Parlament que intentem donar suport a la liquiditat de les empreses i dels ciutadans de les Illes Balears. Una de les esmenes que hem presentant al projecte de llei que hem defensat avui..., en fi, que s'ha aprovat avui en el Ple, era justament demanar ajornaments de pagaments d'imposts com, per exemple, l'impost de transmissions patrimonials, l'impost sobre successions i donacions, que a dia d'avui, com sap

perfectament la Sra. Truyols, si no record malament, era al Decret llei 3, no sé si era el 3 o el 4/2020, que es proposava un ajornament, però només era declaració voluntària un mes i crec que eren tres mesos, si no record malament, tres mesos sense interessos, però, és clar, amb deutes que els venciments arribaven a maig no a més.

Per tant, a dia d'avui si es produeix un deute tributari tenguí vostè o no liquiditat per pagar-lo a l'impost de transmissions patrimonials vostè haurà de fer front a aquest pagament. A l'impost sobre successions i donacions també.

Però sobretot ens agradaria saber, perquè a la Sra. Campomar li encanta que sigui l'Estat que té la competència i que, per tant, sigui l'Estat qui efectivament ho faci, a nosaltres ens sembla excel·lent, amb IRPF, amb IVA i amb l'impost de societats. Però, per què no fer-ho a l'impost sobre estades turístiques, per exemple?, dic jo. O no fer-ho també, per exemple, al cànon de sanejament d'aigües?, ho dic sobretot perquè el cànon de sanejament d'aigües té un component fix, té una quota fixa, de manera que ara mateix podria ser perfectament que un establiment turístic estigués amb la persiana abaixada, però les factures d'aigua li arriben cada mes, i l'impost, la quota fixa que s'ha de pagar, s'ha de pagar igual, perquè és un impost que té un component fix. Tenguí vostè o no liquiditat vostè ha de pagar l'impost, però he de reconèixer que en aquest cas no ha preocupat el més mínim, avui matí almenys..., li ho dic perquè hi havia una esmena del Partit Popular també de rebaixar la quota fixa del cànon de sanejament d'aigües un 50%. Bé, els va semblar espantosa l'esmena que va presentar el Partit Popular, de fet la Sra. Campomar avui de matí ens han dit que de cap manera abaixar cap impost perquè, en fi... I ara avui a la tarda resulta que sí que està molt bé.

Per tant, no tenguin vostès cap dubte que votarem massivament a favor d'aquesta PNL que ha plantejat la Sra. Truyols i que..., -no ho dic en to irònic, ho compartim plenament-, sense perjudici que, també sap perfectament la Sra. Truyols, tècnicament de vegades és complex dur a terme aquest canvi perquè, en fi, són coses no només de la mateixa liquiditat que tenguí l'administració, sinó també tècnicament de vegades és difícil; per exemple el règim especial del criteri de caixa a l'IVA, idè té la seva complexitat de gestió i, en fi, compartint-ho plenament, només aquest mínim detall de la gestió efectiva per part de l'administració pública, però, en fi, compartim plenament aquesta PNL i la votarem a favor.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Passem ara el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Sra. Truyols, i Sra. Martí i Sra. Campomar, tenc la sensació que traurem per unanimitat aquesta proposta, o almanco amb quasi majoria, però en tot cas es traurà, ja li dic jo que el nostre grup parlamentari hi donarà

suport i no farà ni tan sols una esmena *in voce*, però sí farà una sèrie de reflexions.

Un poc en la línia de suport, que és la línia que hem manifestat aquí i que molts d'ajuntaments de la nostra comunitat autònoma han dut a terme, que és allò de la suspensió, l'ajornament, la supressió d'alguns fets impositius, concretament el que té més a mà un municipi, que són taxes, precisament per donar resposta a una situació que és una situació complexa però ja estructural de les famílies, però sobretot dels autònoms, petits empresaris i empreses. L'IRPF, l'impost de societats i l'IVA, concretament aquestes mesures que vostès duen aquí, quasi són més adreçades a empreses en què tenen major impacte, especialment en lloguers grossos.

Però, miri, li llegiré una cosa: "La substitució del criteri de meritació pel criteri de caixa, la determinació de l'IVA, en aquesta cas de diferents tributs però concretament feia referència a l'IVA, a ingressar a Hisenda en les declaracions trimestrals corresponents es demanava això, la substitució del crèdit de meritació pel de caixa. Quan el termini... -estic traduint perquè la transcripció és en castellà- quan el termini des de l'emissió de la factura -es referia a la facturació del teixit empresarial- (...) cap a l'administració sigui una entitat pública es meritaren interessos de demora per aquest deute. El suport a autònoms suposa un suport al teixit productiu, a l'ocupació i a les famílies. 2010, Ciutadans, Parlament de Catalunya."

És a dir, venim traslladant aquest tipus de mesures..., no és que vulgui llevar, ni molt manco, el protagonisme a aquesta proposició no de llei, que nosaltres ja li dic que suportam, però són mesures en situació de crisi, la que vàrem patir forta en aquells moments, 2008-2011, i de la qual va costar molt sortir.

Per tant són mesures que quasi..., i vostè aquí proposa que s'insti la modificació de la normativa, és una modificació de la normativa que s'ha de fer i s'ha de reconèixer a cada cas puntual, no en un context COVID, en un context de crisi financera, en aquest cas ha estat sanitària, social, i evidentment és i serà econòmica. I crec que aquí, i sobretot els grups que donau suport al Govern central i evidentment a la normativa en matèria d'hisenda, hem de tenir en compte un factor que supòs que quan arribi al ministeri l'haurà d'analitzar, i és, a efectes del Pla general comptable i a efectes del seguiment d'aquesta objectivitat o subjectivitat que pugui tenir-se en la declaració, quins instruments, quines eines de comprovació hi haurà, però sobretot com afectarà a la comptabilitat de la mateixa empresa, el darrer exercici, perquè no sabem si suposarà tres mesos, sis mesos, un any. O l'ajornament, l'ajornament complet durant un any.

Aquí és important tenir en compte el que suposa no tan sols a efectes fiscals per a l'arrendador, sinó a efectes que si és l'única via d'ingrés pot tenir un problema, i pot tenir un problema de dir "escolta, he de vendre ca meva", i si tenim un problema de vendre la propietat única que pugui tenir té un problema el llogater..., l'arrendador i l'arrendatari, perquè, és clar, a l'hora de vendre-ho pot dir: escolti, jo he de vendre això i el seu negoci s'ha d'interrompre.

Per tant és complex, crec que passa no tan sols per aquest tipus de mesures, sinó per donar unes garanties i una seguretat sobretot jurídica i comptable tant a les empreses, tant als autònoms i a les petites empreses.

M'ha agradat una altra reflexió que hi ha aquí, Sra. Truyols, i m'ha agradat molt, i és que vostè fa una reflexió pensant en el propietari; important, eh?, segons el debat que hem sentit aquests dies sobre habitatge en segons quines qüestions m'agrada veure que Unidas Podemos i PSIB-PSOE, sobretot Unidas Podemos, parla en aquest cas de la garantia que no perdi la propietat el propietari i el dret a la propietat privada, la propietat dels tenidors. Insistesc, que no són els grans tenidors, són els que menys problemes tenen precisament amb l'habitatge, són els que tenen un únic habitatge o un segon habitatge i que sobretot és fruit d'ingressos.

Insistesc, tant de bo vagi endavant aquesta proposta, nosaltres la traslladarem al nivell a què toca traslladar-la, al nostre grup parlamentari a nivell nacional, però aquest caire de seguretat que s'ha de donar i d'instruments, tant per al pagador com per a l'arrendador, la seva comptabilitat és molt important.

I finalment vull fer una reflexió: duquem mesures també d'ajornament als tributs en què tenim gestió en aquesta comunitat autònoma, tant de la comunitat autònoma, dels consells i de les corporacions locals.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Ara per torn de fixació de posicions passem el torn de paraula al representant del Grup VOX-Actua Balears, el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Hoy en el pleno he dicho que ustedes no dejan de sorprenderme; lo han vuelto a conseguir.

Como valoro mucho mi tiempo y el suyo voy a ser absolutamente breve. *Tant de bo!* que algún día esta medida, que nadie tenga que pagar un IVA que no recauda ni pagar por unos ingresos que no tiene, se aplique a la generalidad de la recaudación de impuestos. Y aplaudo hasta con las orejas esta proposición que haya traído el Partido Socialista con Unidas Podemos y MÉS.

Nada más.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Correspon ara, per al torn de fixació, al representant del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Gràcies, Sra. Presidenta. També molt breument, el nostre grup parlamentari també donarà suport totalment a aquesta iniciativa, és un tema absolutament de justícia perquè no has de

pagar per allò que no has rebut, i com que aquest increment de riquesa no s'ha produït no has de tributar per aquest, i això ens sembla que ha de ser així sempre, sempre, en general a tots els tributs i en general en qualsevol moment econòmic, no només perquè hi hagi una crisi de la COVID ara aquest criteri sigui vàlid, i quan no hi sigui no sigui vàlid. Per a nosaltres, diguem, té una validesa general i per tant hi estam totalment d'acord i tendran el nostre suport.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Ara ja hauria de tenir el torn de paraula el representant del Grup Mixt, però no hi ha cap representant. Passem, per tant, al torn de contradiccions i, en primer lloc, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Bé, m'alegr que donin el suport a aquesta proposició no de llei i, bé, no sé de què se sorprenen, perquè el tema del criteri de caixa ha estat un criteri que s'ha utilitzat sempre a nivell... a nivell no tan genèric, perquè a nivell genèric normalment procedeix aplicar el criteri de meritació, i bé, també estic contenta que qualche vegada un se sorprengui, perquè pens que en això també hi ha la varietat.

De totes maneres li he de dir, Sr. Costa, que en relació amb el cànon de sanejament d'aigua o l'impost turístic són situacions totalment diferents. En el cànon de sanejament d'aigües hi ha hagut consum d'aigua mensual; per tant el fet que hi hagi una quota fixa no vol dir..., no vol dir..., no vol dir *a priori* que sigui una situació tan similar a la que diem, aquí no hi ha hagut ingrés de cap tipus, no hi ha hagut ingrés de cap tipus, el propietari d'aquell lloguer no ha vist ni un sol euro d'un import al qual té dret.

I també en el tema de l'impost turístic, l'impost turístic es va generant a mesura que es van realitzant les estades i, evidentment des de dia 1 de gener fins a dia 1 de setembre aquell establiment turístic ha generat ingressos, ingressos via impost, al propietari de l'habitatge de vacances o l'explotador de l'hotel. Per tant, són situacions totalment diferents.

I, repetesc que el criteri de caixa existeix, però s'aplica de forma residual tant a renda per situacions especials com, per exemple, les operacions a termini en què s'imputen els ingressos a mesura que es realitzen els cobraments, podríem dir, per exemple, una venda d'un bé immoble, com, per exemple, també l'impost del valor afegit, en què hi ha la possibilitat de sol·licitar el criteri de caixa, això sí, amb una sèrie de requisits que, per cert, va ser el Sr. Rajoy qui va donar aquesta possibilitat, però als efectes de donar liquiditat a les empreses i ajudar les empreses, però la veritat és que va ser un absolut fracàs des del punt de vista de l'adhesió, perquè era necessari adherir-s'hi, i els requisits eren tants que al final molt poques empreses varen realitzar aquesta adhesió.

Però bé, benvingut sigui. Quan pensàvem en aquesta proposició no de llei, quan jo la redactava el que pensava sobretot era en petits titulars de béns immobles, que si necessita ajuda l'arrendatari, tal vegada també la necessita en aquests

moments l'arrendador que tal vegada ha vist, com els deia, que els ingressos seus s'han reduït a zero i tot i així ha de seguir fent front al nostre sistema impositiu i aportar a les arques estatals i també autonòmiques perquè hi participam d'aquests impostos.

Per tant, repetesc, vull agrair el suport a tots els grups parlamentaris, però no s'han d'estranyar tant, vull dir..., en època de crisi econòmica donar suport a les empreses, a les famílies i les entitats és el que un considera que s'ha de fer.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Correspon ara el torn al Grup Parlamentari Unidas Podemos, Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, presidenta. Vull agrair, en primer lloc, el suport dels grups a la nostra proposta, que em sorprèn que sorprengui, sincerament.

Des d'Unides Podem on governam duem a terme tot tipus de mesures i en relació amb el que comentava, per exemple, el diputat de Ciutadans, ha parlat vostè de la pressió impositiva que hi ha als diferents municipis; evidentment, nosaltres, per exemple, dins l'Ajuntament de Palma s'han llevat les quotes de l'ocupació de via pública als negocis. Hi ha tota una sèrie de mesures que s'intenten... o, per exemple, en el tema de propietaris, que vostè al·ludia a les polèmiques d'aquestes setmanes, generades crec més amb l'interès de confrontar la societat que no de resoldre el problema de l'habitatge al nostre país, hi ha programes com, per exemple, el de "Palma Habitada", que tenen per objectiu donar seguretat a propietaris que vulguin llogar casa seva en posar i mitjançar entre les persones que volen llogar i els propietaris.

Tenim experiència, en sabem i en volem. Llavors, benvingut el suport a la iniciativa que no serà la darrera, en termes de fiscalitat, que presentarem les esquerres en aquest parlament.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Correspon ara el torn de paraula a la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Poca cosa... res més a afegir. La veritat és que MÉS per Mallorca sempre ha estat al costat dels particulars, dels petits propietaris, de la petita i mitjana empresa, dels autònoms, per tant, Sr. Costa, toquin la realitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Campomar. Acabat el debat ja passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 9688/20, i crec que, si no hi ha canvis, estaria aprovada per unanimitat, si no hi ha cap... 12 vots a favor, però en principi... és el que he sentit.

Aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 9688/20, relativa a la modificació del criteri d'imputació dels impostos impagats per lloguer d'habitatge i locals de negocis a l'IRPF, l'IVA i l'IS.

2) Proposició no de llei RGE núm. 11094/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, pel procediment d'urgència, relativa a romanents dels ajuntaments.

Passem ara al debat de la segona proposició no de llei RGE núm. 11094/20, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca pel procediment d'urgència relativa a romanents dels ajuntaments. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula la Sra. Campomar, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Bé, intentaré ser breu perquè crec que és un tema que ja s'ha debatut, però bé. Aquesta proposició no de llei s'ha fet a un moment en què era un tema molt discutit a nivell, diguem, entres els ajuntaments i propostes de l'Estat espanyol. Per tant, des de MÉS per Mallorca aquí volem encara reivindicar, reiterar, no?, d'alguna manera que els ajuntaments puguin fer ús d'aquest cent per cent dels seus romanents i instar precisament el Govern espanyol a modificar la normativa que regula aquest ús del superàvit i romanent de tresoreria als ajuntaments i consells insulars, amb una modificació que permetria que aquests -com he dit- puguin fer ús del cent per cent, ja sigui per utilitzar-lo en mesures socials, impuls a l'economia, etc., vull dir, amb criteris evidentment de sostenibilitat i de responsabilitat social.

Crec que aquesta reivindicació de les entitats locals ja fa molts d'anys que dura, precisament des que el Partit Popular ja va implantar aquesta mesura, però bé, a l'actual crisi aquesta reivindicació s'ha convertit en una necessitat, en una necessitat que no pot esperar més.

I la veritat és que la resposta que ha tengut l'Estat en aquest moment és un poc decebedora, perquè sí que és cert que va fer una proposta que va obtenir el rebuig de molts d'ajuntaments, una resposta que creiem que..., a més creiem que l'actitud no... no sé si era la ministra, si era el Govern o... va fer una utilització, creiem, partidista d'una entitat com la Federació de Municipis en un sentit, una entitat que creiem que s'havia de salvaguardar d'aquests interessos, que el seu objectiu principal és instar el benefici dels drets dels ajuntaments i les seves reivindicacions.

Per tant, és cert que hi ha hagut una..., al final aquesta primera proposta, per tot el rebuig que s'ha produït després al Congrés a nivell mediàtic, a nivell d'ajuntaments, a nivell de mocions i també al Congrés, s'ha hagut de tornar enrere i s'ha fet una cessió en el tema de superàvits i en tema de regla de

despesa, però segueix essent una proposta insuficient, per a nosaltres segueix essent una resposta insuficient.

Els estalvis dels nostres ajuntaments acumulats en els anys no arriben a més de 500 milions d'euros, continuen pagant interessos als bancs perquè molts d'ells no es poden mobilitzar per fer front a aquesta crisi sanitària.

Per tant, nosaltres creiem que encara s'hauria d'anar més enllà, precisament perquè els ajuntaments han demostrat que estan capacitats per assumir competències, finançament i dur endavant polítiques de desenvolupament i de creixement dels nostres pobles i ciutats i que sempre han estat els primers a respondre davant les necessitats, i sempre ho han hagut de fer amb immediatesa i eficàcia.

Amb això hem de dir que nosaltres, com a força d'esquerra, lamentam aquest gir antimunicipalista que ha fet el PSOE abans de governar a l'Estat... el Govern espanyol, i ara, com he dit, lamentam que s'hagi romput la confiança amb la institució de la Federació de Municipis, però, malgrat això, creiem que hem de fer un esforç entre tots per instar precisament que el Govern espanyol faci una passa més endavant i puguin permetre que els ajuntaments puguin fer ús d'aquest cent per cent dels seus romanents, perquè realment la realitat -com he dit- és que aquests romanents romanen, diríem d'alguna manera, als bancs i els bancs en aquests moments cobren interessos per tenir aquests doblers al banc, per tant, a sobre s'han de pagar interessos.

I, bé... encara que siguin allà poden ajudar a maquillar el dèficit estatal de cara a Europa, però creiem que amb això se sacrifica precisament els ajuntaments per afavorir l'Estat, com han (...) sempre les polítiques de dèficit que s'han dut a terme pel Govern espanyol quan governava el PP i no sé si... quan ara... què farà quan governa el partit... el PSOE.

Per tant, de totes maneres creiem que el punt 1 en aquest moment està desfasat i, per tant, des de MÉS per Mallorca, demanariem que tothom acceptàs que retiram l'apartat 1 perquè creiem que no és adient i està desfasat a l'hora de fer la votació. Per tant, demanariem només passar a debatre i a votar el punt 2, si us sembla bé a tots.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Campomar. He entès que volia debatre i mantenir-la de moment.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí, la mantenim...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per fer el debat.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

No, no, vull dir que l'únic que retiram és el punt 1, si tothom hi està d'acord.

LA SRA. PRESIDENTA:

El punt 1 és el que retira, d'acord? Perdoni..., que amb les mascaretes costa de vegades entendre...

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí, perdó, que retirariem el punt...

LA SRA. PRESIDENTA:

El punt número 1, no?

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

... el punt número 1, perquè creiem que ja està desfasat i no té molt de sentit passar-lo a votació, si tothom hi està d'acord i ningú no hi posa inconvenient.

LA SRA. PRESIDENTA:

Perfecte. Gràcies, Sra. Campomar. Ara ja per al torn de fixació de posicions, en primer lloc donarem la paraula al representant del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Avui estic preocupat, estam preocupats... perquè haurem de dir una altra vegada que hi estam d'acord. A més, és que estam... molt d'acord, és que estam molt d'acord, perquè vostè ha retirat el punt 1, que efectivament a dia d'avui no tenia massa sentit, però és que el punt 2 el compartim cent per cent, el compartim cent per cent.

De totes formes m'agradaria explicar algunes coses, les petites coses amb les quals discrep respecte del que vostè ha dit, Sra. Campomar.

En primer lloc, miri, la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, pel que fa als romanents i concretament a la regla de despesa, durant els períodes d'expansió econòmica, on els creixements de la recaptació impositiva són clarament superiors als creixements del PIB, de l'activitat econòmica, perquè afortunadament tenim un sistema impositiu que és progressiu i, en conseqüència, la recaptació sempre creix més que l'activitat econòmica en moments expansius, tenia tot el sentit que tenguéssim un comportament formiga, formiga, consistent en..., escolti, és el moment d'estalviar, és el moment d'estalviar, hi ha expansió econòmica i per tant no gastem tots els recursos, sinó que els estalviem. I, per tant, nosaltres, el Partit Popular, sempre va sostenir i, escolti, seguim sostenint que va ser una grandíssima idea la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera. Per tant no la canviariem, en moments d'expansió econòmica és el que s'ha de fer.

Això sí, una vegada estalviats i una vegada ha tengut un comportament formiga, és clar, toca, toca..., escolti, que si ve l'hivern i ve un hivern tan terrible com el que patim, idè té tot el sentit que ara facem servir aquests estalvis per combatre la crisi econòmica. En conseqüència, sempre, des del principi de la crisi econòmica actual, la crisi de la COVID, el Partit

Popular a Madrid i també a les Illes Balears hem sostingut que és el moment, és el moment de fer servir els estalvis, de fer servir els romanents per combatre la crisi econòmica.

Sorprenentment, els que sempre havien dit que havien de carregar-se immediatament la Llei d'estabilitat pressupostària quan hi havia expansió econòmica, ara resulta que duen més de dos anys governant i ara resulta que no, ara no s'ha de canviar absolutament res, i el plantejament que fa la ministra Montero del tema dels romanents provoca estupefacció, sincerament, perquè, escolti, passi'm vostès els romanents i ja els enviaré jo durant 15 anys després, i els enviaré uns recursos, 5.000 milions d'euros, i els deixaré gastar aquests recursos finalistes.

I, això sí, no sé si..., -Sr. Marí, ho durà vostè, això, o no?, o la Sra. Truylols?; no ho sé, crec que serà el Sr. Marí...

(Remor de veus)

Jo ja sé que el Sr. Marí ens dirà: i quina és l'alternativa del Partit Popular? Molt bé, l'alternativa del Partit Popular la hi llegiré, Sr. Marí, la hi llegiré perquè ja sé que vostè em dirà que: no hi alternativa!, no es pot fer, no es pot fer! Sr. Marí, 135.4 de la Constitució -apunti-s'ho, apunti-s'ho, el llegesc: *"Los límites de déficit estructural y de volumen de deuda sólo podrán superarse en caso de catástrofes naturales, recesión económica o situaciones de emergencia extraordinaria que escapen al control del Estado y perjudiquen considerablemente la situación financiera o la sostenibilidad económica y social del Estado, apreciadas por la mayoría absoluta de los miembros del Congreso de los Diputados"*.

Això és el que va dir el Sr. Montoro, ideòleg de la jugada, perquè vostès d'una vegada duguessin la proposta de suspensió que fa mesos, i el Sr. Marí ho sap, mesos que venim sostenint en aquestes illes. Escoltin, suspenguin les regles d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera temporalment; per tant suspengui la regla de la despesa, suspengui l'objectiu de dèficit, suspengui l'objectiu de deute. Escolti, no inventarem res; això és el que ha fet la Unió Europea respecte d'Espanya, si és que no ha fet res més! Hi ha eines per deixar gastar els romanents? Sí, hi ha eines. Suspenguin la Llei d'estabilitat pressupostària, perdó, els paràmetres, els límits, però no la deroguïn, eh...?

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant.

EL SR. COSTA I COSTA:

... No tendran -ja, ja acab- no tendran el nostre suport per derogar-la, tendran el nostre suport per suspendre-la, i com que la Sra. Campomar és justament el que ens planteja, escolti, suspenguin les regles d'estabilitat pressupostària i deixin gastar d'una vegada, deixin gastar d'una vegada per totes els romanents als ajuntaments, i en això ens hi trobaran. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Costa. Correspon ara el torn a la representant del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, presidenta. Els municipis són la primera línia d'atenció per resoldre les demandes socials que tenen els veïns i les veïnes. Necessiten, evidentment, recursos, i ho veiem dia rere dia, els municipis ens reclamen, ens demanen ajuda, i nosaltres evidentment així hem d'actuar.

Vegem, tot el que ha passat amb els romanents és l'exemple jo diria paradigmàtic de la necessitat que el Govern central vagi de la mà dels municipis d'una manera dialogada per trobar solucions consensuades que siguin positives per a la gent. Hi ha hagut tota una sèrie de decisions que no han estat enteses, no s'han dialogat prou i han dut a una situació de conflicte que pens que no era desitjada per cap de les parts i que tampoc no ajuda cap de les parts. Estam en vies de resolució, es posen tota una sèrie de mesures en marxa.

Per la nostra part, agraïm la retirada del punt 1, com bé ha dit la Sra. Campomar; i estam a favor, com no pot ser d'una altra manera, del punt 2 en relació amb el fet que d'aquests superàvits i romanents de tresoreria dels ajuntaments, i dels consells insulars, per descomptat, se'n pugui fer ús amb mesures socials, també d'impuls d'economia, i seguint evidentment els criteris de sostenibilitat i responsabilitat social.

I aquí hi ha una diferència molt important entre el concepte de sostenibilitat o d'estabilitat entre la dreta i l'esquerra. El Sr. Costa ha dit, crec, textualment que va ser una gran idea la Llei d'estabilitat pressupostària i de sostenibilitat financera, nosaltres no ho compartim de cap de les maneres. Va ser una gran posada en marxa de l'enginyeria del llenguatge característic del govern del Partit Popular del 2012, amb un reial decret, per exemple, el 16/2012, de mesures urgents per garantir la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut i millorar la qualitat i seguretat de les seves prestacions, on, en nom de la sostenibilitat, el que varen aplicar varen ser retallades, retallades en salut i retallades en drets, i nosaltres no compartim la seva idea d'estabilitat. No pensam que aquesta llei d'estabilitat pressupostària sigui una gran idea, pensam que s'hauria de derogar, i hauriem de tenir altres eines que possibilitassin que aquest país funcionàs, però no de la manera com vostès varen voler.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Martín. Correspon ara el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Sra. Campomar, a mi m'ha agradat la proposta que du, m'ha agradat una cosa que m'ha sorprès i tot, l'he haguda de llegir dues vegades, perquè vostè no parla de derogar, quan parla de l'Estat, parla de modificar, i nosaltres venim instant modificacions cada vegada que vostès duen derogacions, el seu partit polític en aquestes comissions, la qual cosa m'ha agradat. I a més estic content, perquè crec que és la línia, perquè hi ha coses positives, i sobretot per un compliment d'aquesta normativa que marcava la Unió Europea, la

Comissió, no era una qüestió que marcava només l'Estat espanyol, és a dir, la marcava una instrucció a tots els països de la Unió Europea, dels que som membres. Per tant en aquesta línia, satisfacció.

A mi el que m'ha sorprès..., bé, no m'ha sorprès..., la història que ha dut aquest tema, i vostè coneix el debat en el Congrés, i segons quines manifestacions han fet els grups Partit Socialista i Unidas Podemos a l'Ajuntament de Palma, que donaven suport a la mesura i a la proposta que duia el govern del Sr. Sánchez, i deien que havia de ser solidari, que el romanent i el superàvit de l'Ajuntament de Palma no s'havia de dedicar a això i s'hauria de manejar entre el que deia l'Ajuntament de Palma, que és el que té la legitimitat, i nosaltres hem donat suport que se gestioni, atesa la situació de crisi, entre altres coses no perquè hagi fet bé els deures, només, sinó perquè coneix les necessitats, i té una llista de necessitats pròpia cada ajuntament diferent a la de cadascú, és una cartera de necessitats i de minva d'infraestructures que evidentment els municipis tenen. Però ja no parlem d'infraestructures, parlàvem de donar sortida a necessitats bàsiques, bàsiques, dels ciutadans i de les famílies de cada una de les ciutats.

Se'n recorda vostè del que va dir el president de la FEMP, Sra. Campomar? Se'n recorda? Quasi ens va insultar, insolidaris, "petàvem", cercàiem la ruïna de les famílies dels municipis, una barbaritat. Quan la presidenta de l'AIReF al mateix congrés, a la Comissió de Reconstrucció, recomanava aquest desbloqueig que vostè du aquí i que nosaltres li donam suport. Nosaltres seguirem en la línia.

Nosaltres sí que creiem que la llei s'ha de modificar, s'ha de modificar perquè la realitat que es va establir en el 2015 en el seu moment no és la realitat que té ara la situació de la crisi, ni tan sols la situació financera dels estats.

Per tant, seguirem impulsant no només amb el tema dels romanents i dels dèficits sinó amb altres línies que estableix la mateixa normativa, però sobretot seguirem defensant que hi hagi un límit, el qui faci els deures, el qui garanteixi l'estabilitat i que pugui disposar de doblers en moment de crisi és a les corporacions que se les ha de deixar aquesta flexibilitat. Als que no, als que duen una trajectòria, hi ha instruments des del ministeri per poder controlar-los, no se'ls ha de desbloquejar perquè se'ls haurà d'intervenir tal vegada, perquè se'ls haurà subsidiàriament dur els recursos que no poden emprar perquè tendran un dèficit acumulat important.

M'ha faltat veure, al meu grup parlamentari, aquesta manifestació que fa vostè, ha estat molt generosa en no fer cap referència al PSOE en aquest sentit i a Unidas Podemos, però ja ens va bé. Nosaltres li donarem suport i traurem endavant i instarem que es dugui a terme aquesta mesura, però el que es va debatre en el Congrés i el que es va manifestar en el Congrés sobre aquest tema no ha passat per sobre ni ha passat de bades per als ciutadans de la nostra societat, tant l'espanyola com la nostra comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Gómez. Passem ara el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ.

Gracias, Sra. Presidenta. A ver, no quiero entrar muy a fondo en el latrocinio que intentó el presidente Sánchez mediante un chantaje inadmisibles. Tampoco quiero entrar a hablar de Montoro, al que hemos convertido en el ministro de Hacienda más importante de España desde el marqués de la Ensenada, y que creo que, de momento, sigue siendo el ministro de Hacienda del Sr. Sánchez porque sigue trabajando con sus presupuestos.

Yo lo que le quería hacer ver es que se queda usted corta, se queda usted corta porque yo creo que ustedes tienen la costumbre de echar órdagos y luego... frenar, arrancada de caballo, llegada de asno. Ustedes empezaron pidiendo, con toda justicia y propiedad, la salida de la Federación Española de Municipios y Provincias; de hecho creo que lo intentaron llevar adelante en algún ayuntamiento donde ustedes gobiernan. Y de repente lo presenta VOX en Palma y ustedes cambian de opinión. O sea, ya no tenemos que salirnos de la Federación Española de Municipios y Provincias.

Y yo en eso estaba de acuerdo con ustedes porque, por desgracia, la Federación Española de Municipios y Provincias, que se creó con una buena intención, se ha desviado completamente de su objetivo, y no es de ahora, ya viene de lejos.

Es un organismo que ha servido a dos partidos, yo ahora hablo de memoria, pero creo 11, 12 presidentes que ha tenido, 8 eran del PSOE y 3 del Partido Popular, no representa la realidad municipal de este país, y parece mentira que ustedes no lo vean o no lo vean los señores de El Pi, que son ese tipo de partidos los que son perjudicados, partidos que en sus respectivos territorios tienen cierto peso e importancia municipal que no se ve reflejada en absoluto en esta especie de macro corporación, de esta macro estructura que hemos creado con un interés que en principio era sano, que era decir, vamos a defender los intereses de la municipalidad, de los consejos insulares, de los cabildos y las diputaciones frente al Estado, en una especie de sindicato corporativo para defender estos intereses.

Es una organización que hoy en día ya carece de cualquier tipo de democracia, se reúne una vez cada cuatro años para elegir presidente y ya no se vuelve a reunir, crea una serie de órganos que intentan suplantar la autonomía municipal y así hasta el infinito. Entonces, siento, siento de verdad que se hayan echado ustedes una vez más para atrás de esos órganos que echan.

No obstante lo cual, por supuesto, respaldaremos el punto 2 que permanece de esta proposición no de ley con la que estamos absolutamente de acuerdo.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Correspon ara el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, el nostre grup parlamentari donarà suport a aquesta iniciativa, tot i que al contrari del Partit Popular no la compartim al cent per cent, i m'explicaré per què no la compartim al cent per cent.

El Pi considera que els ajuntaments tenen autonomia, això ho diu la Constitució, però com que n'hi ha molts que se n'obliden, està bé recordar-ho; i com que tenen autonomia, ells, en funció de la seva decisió autònoma, decideixen a què dediquen els seus recursos. I jo, quan la iniciativa diu que puguin fer ús per a mesures socials o per..., bé, per a mesures socials, per a mesures econòmiques o per al que vulguin, o per al que vulguin.

Des d'aquest punt de vista no estic al cent per cent, el que passa és que, és clar, les mesures socials i econòmiques són tan amples que ja hi cap quasi tot. Però aquestes ganes de predefinir què han de fer els ajuntaments a nosaltres no ens va bé, perquè els ajuntaments tenen autonomia i ells són grandets i ja decidiran a què han de dedicar els seus recursos. Aquestes ganes de tutelar contínuament els ajuntaments nosaltres no les podem compartir de cap manera.

Tampoc no compartim la culpa dita a mitges del Sr. Costa, perquè això de la Llei d'estabilitat està molt bé, sí, a un moment determinat..., bé, a un moment determinat pot haver tengut uns efectes, però això es va allargar en el temps més del que s'hauria d'haver allargat i ho va allargar el Partit Popular i, al final, aquesta manera de funcionar servia per maquillar els dèficits públics de l'Estat espanyol davant Brussel·les. I això no ho diu, d'això ens n'oblidam, però això forma part d'aquest relat o d'aquest culpa.

Per tant, al cap de l'any de l'aprovació d'aquesta Llei d'estabilitat, que a un inici podia tenir un sentit, es va anar pervertint i es va anar utilitzant només purament per quedar bé davant la Unió Europea, però no tenia cap pretensió en relació amb els ajuntaments o en relació amb l'estabilitat i el sanejament de les corporacions locals.

I la ministra Montero no ha generat estupefacció, ha generat rebuig, ha generat un rebuig total i absolut perquè, és clar, va voler confiscar i sotmetre a un xantatge a tots els ajuntaments. Això és inacceptable des de tots els punts de vista, i crec que val la pena emfatitzar-ho i donar força a aquest argument, perquè hem de recordar el que varen voler fer, que no és precisament el que proposa aquesta proposició no de llei.

I, és clar, el que ja em crida l'atenció, per dir-ho de qualche manera, és que venguin els autors de la confiscació i del xantatge a donar lliçons de municipalisme i facin aquí un discurs que és el contrari del que defensa el seu govern. I jo, si fos diputat d'un partit que governa i que el Govern fa el contrari del que jo faig, o intentaria tombar el Govern o me'n

aniria d'aquell partit perquè, és clar, no podria viure en aquesta contradicció permanent de donar suport a un govern que fa exactament el contrari del que defens i del que verbalitzo a les comissions parlamentàries. Jo això, sincerament, em deixa bocabadat.

Perquè, és clar, aquí l'esquerra és molt aficionada a anar a missa i a repicar, i anar a missa i a repicar és impossible. Per tant, aquí o estam devora dels ajuntaments o estam a favor de la confiscació i del xantatge, i per ara Podemos i el Partit Socialista han estat a la confiscació i al xantatge.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Melià. Per últim, i no havent cap representant del Grup Parlamentari Mixt, passem el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, presidenta. Intentaré ser breu també per acabar una mica la jornada. Sr. Costa, no som tan flacs els economistes d'esquerres, eh!, no s'espanti, no s'espanti d'arribar a acords que de tant en tant, al contrari del que ens deia avui matí, de tant en tant alguna, alguna n'encertam de bona, fins i tot perquè vostès puguin estar-hi d'acord.

Tampoc no compartesc les paraules que s'han dit aquí respecte de confiscació i xantatges, quan l'acord presentat pel ministeri era voluntari.

I res, simplement dir que pens que a aquestes alçades de legislatura ningú no pot dubtar del compromís del PSIB amb l'accés als romanents. Nosaltres li hem donat suport però de fa gairebé 10 anys, i li seguim donant suport ara. Hem presentat multitud d'iniciatives, aquest mateix diputat, en el mes de juliol, en vàrem dur una a plenari, la qual, satisfactòriament, va sortir també per unanimitat. També ho ha fet MÉS per Mallorca, Grup Mixt i El Pi, cosa que no són tots els partits, que poden dir el mateix respecte d'un posicionament clar i d'un compromís ferm i sòlid quant a l'accés als romanents municipals acumulats.

L'accés a aquests romanents és actualment urgent i primordial. El Govern de l'Estat, d'acord amb la FEMP, va presentar un acord que el que feia era permetre un accés immediat a aquests fons, jo vull dir aquí que no era tan mal acord! Evidentment nosaltres hem de seguir cercant la fórmula, nosaltres el que fem és presentar solucions. I aquest acord, si no va sortir, nosaltres ho acceptam perfectament -com no pot ser d'altra manera-, de la cambra de representació estatal, no va sortir endavant principalment pel bloqueig del Partit Popular, que ara torna a fer-nos, com ja bé apuntava el Sr. Melià, un doble discurs reclamant un accés a uns romanents i a la vegada bloquejant la solució que ho permetia.

També coincidesc amb el Sr. Melià, que no estic del tot d'acord amb la culpa de la formiga, una cosa és tenir un comportament formiga, que el Sr. Costa ho explica molt bé,

però una altra cosa és que de la formiga se n'abusi durant molts anys i molt més enllà del que seria desitjable, especialment a Balears, on s'ha acumulat una major quantitat de romanents.

Per tant, com dic, el Congrés va rebutjar aquest acord, la Sra. Campomar ja ha retirat el punt que hi feia referència, per tant, des del nostre partit simplement dir que continuem cercant solucions als problemes creats. Si hem de discutir la fórmula, ho seguirem fent, faltaria més!, però nosaltres, des de les Illes Balears, i des de Madrid, seguirem cercant solucions. Uns bloquegen i els altres treballen per solucionar aquests problemes.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Marí. I ja per últim, per torn de contradiccions, el grup proposant té la paraula, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Molt breument. Sr. Marí no m'ha quedat clar si votarien a favor o no.

EL SR. MARÍ I TUR:

Perdó, a favor.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

No, no, només era per... Ah, perdó. Que no m'havia quedat clar el sentit de la votació però ja està.

Bé, jo crec que aquí el Sr. Costa, bé, jo entenc la seva defensa que ha fet de la Llei d'estabilitat i de com va sortir, jo estic d'acord amb el que li ha comentat el Sr. Melià, en el sentit que aquesta mesura, primer, es va allargar en el temps però bé, nosaltres considerem que anava més enllà del que Europa exigia en aquell moment, vostès varen anar molt més enllà. A més, amb el Partit Socialista també, varen fer un canvi constitucional amb total clandestinitat i sense aconsellar-se de ningú, però bé, és igual.

Dit això, considerem també, estam d'acord que, així com s'ha gestionat aquesta proposta del govern espanyol, la ministra Montero, cap als ajuntaments, jo crec que el senyor..., jo he dit que no hi estava d'acord, no sé quina paraula he utilitzat però jo crec que, de qualche manera, ha estat un poc insultant en el sentit per als municipis, no? S'ha dit: falta de diàleg; però jo crec que en realitat semblava que volia provocar l'efecte que ha provocat, que això és el que jo he dit al final de la meva intervenció.

El Sr. Melià ja ha fet menció que el Partit Popular va utilitzar els romanents per maquillar el dèficit a nivell d'Europa i, no ho sé, hem de pensar que si aquesta qüestió no es resol, no ho sé, hem de pensar que també volen mantenir que aquests romanents es mantinguin en el banc i, per tant, també serveixin per maquillar el dèficit, no ho sé. Voldria que no fos així, voldria que al final, com ha dit el Sr. Marí, trobàssim una

solució que al final desbloquejàs aquest tema i, per tant, tant el doble discurs que jo crec que fa el PP ara, però que també el PSOE al final el fa, perquè defensava una cosa i ara en defensa una altra, s'acabi i almanco que hi hagi una solució.

I, bé, jo al Sr. Gómez li diré, que jo sí que feia referència al Partit Socialista en la meva intervenció, en el sentit que lamentava que no creia que en aquest moment, vull dir que havia girat un poc la seva defensa d'aquesta qüestió quan ara s'ha posicionat en el govern estatal.

Dit això, jo crec que al final, en el fons, encara que pensem que hi ha diferents camins, tots, creiem que estam d'acord tots que en aquest moment és un moment perquè els municipis puguin fer ús d'aquests romanents, i per a mi, davant del comentari que ha fet el Sr. Melià que "tot seguint les mesures socials, criteris de sostenibilitat i de responsabilitat social" es va afegir per afavorir que la proposició de llei fos aprovada però, nosaltres confiam en la total autonomia dels ajuntaments, per tant, si és que hi ha unanimitat per eliminar aquest final de la frase per donar un cent per cent, per nosaltres no hi ha cap inconvenient, supòs..., pot ser relegable però, a causa del que ha dit el Sr. Melià.

I res més, gràcies a tothom.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Campomar. Una vegada s'ha acabat el debat, pregunto a tots els grups si ningú s'oposa a la modificació que hi ha hagut, amb la retirada del primer punt. Si ningú no s'hi oposa passem llavors a la votació que crec, si no m'equivoc, és per unanimitat també.

Vots a favor?

Aprovada per unanimitat la Proposició no de llei RGE núm. 11094/20, relativa als romanents dels ajuntaments.

I no havent-hi més assumptes a tractar, agrair la feina del personal de l'ajuntament, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS